Καλαμάτα 27/8/42

Αγαπητέ μου Σπύρο

Τώρα που σε γράφω είμαι ξαπλωτός μέσα στο σπίτι η ώρα πλησιάζει οκτώ και δεν έχω ακόμα φάει γι' αυτό ο πόνος μεγαλώνει περισσότερο για τη δίψα να ξεδιψάσω δεν μπορώ ο πόνος είναι μεγάλος μα δεν μπορώ να κάνω τίποτα δεν μπορώ να σηκωθώ ούτε να κουνηθώ. Η μαμά μου μου λέει να κοιμηθώ λίγο για να μη σκέφτομαι τη δίψα μου μου λέει πως θα περάσει η ώρα γρήγορα. Σήμερα από τις εννιά το πρωί μου έδωσε μόνο ένα ποτήρι νερό. Δε θέλω να γράφω γιατί είναι πολύ δύσκολο. Έχει χαθεί περισσότερο η μισή μου ζωή. Δεν μπορώ να σκεφτώ τίποτα άλλο παρά μόνο για τη δίψα μου. Ήρθε ο γιατρός μου μου είπε πως θα είναι σκληρή η νύχτα μου. Ήρθε ο Κώστας μου μου είπε ότι θα έρθει και αύριο το πρωί. Δεν μπορώ να γράψω άλλο γιατί δεν μπορώ να σκεφτώ τίποτα άλλο παρά μόνο για τη δίψα μου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ